

Kari Kaulasen pakinasarja ilmestyy kevään Kuukkeleissa.

11/12: Matkailurakentamista, osa 2

Mie jäin viimi viikola siihen, ko met olima jossaki Soankylän ja Roaniemen kairassa purkamassa Mettähallituksen käytöstä poistettua parakkia.

Joka aamu met istuima jo varhain Lathaan ja ajelimma reilut kymmenen kilometriä ithään päin. Ja eikö parakin kimphun. Mulla ei ole sen tarkempaa muistikuvvaa siittä purkutyöstä, ko että net seinälevyt hääty reistata ottaa ehheinä talthen, ko niistä tehtäs sen Riemuliiterin seinät.

Ilmat oli aurinkoiset koko ajan. Työnantaja, **Kåre Lagerbohm**, eli niinkö lompololaiset sanoi Laakerpumin Koore, piipahti yhtenä päivänä meitä kattomassa. Saattaa olla, että sillon mie vasta näin miehen ensmäisen kerran.

Siinä lammen rannala oli sauna, jota met piimä tauko- ja ruokailutilana.

Päivät venyit 12-tuntisiksi. Illoila ment-

hin väsyheinä nukkumhan. Paitti yhtenä iltana, ko met saima päähän mennä tien toisela puolela olehvan paahriin.

Siihen mökkikylhän oli majottunu linjurilinen saksalaisia turistia. Ko siinä paarissa myythin keskikaljaa, niin methän innostuima juhliin niitten saksalaisten kansa. Mie ko olin lukenu lyhven saksan ja seittämän vuotta englantia, saatoin puhuakki niinen kansa ja olla muile tulkkina.

Loppuillasta mie ja **Aatos** lauloima niile Säkkijärven polkkaa ja joku kuvas meitä kaitavilmikameralla. Mie olenki kauhula oottanu, koska Saksassa joku tikitoittee vanhoja kaitavilmiä, löytää sen meän mölinän ja laittaa juutuuphin.

Seuraavanna päivänä purkutyömaala oli hiljasta porukkaa, mutta työntekoa se ei hiastannu, pareminki päinvastoin.

Ko se purkutyö oli saatu valhmiiksi,

ajelthin kotia. Seuraavalla viikola lähethin jonnekki Misin kaihran purkamhan toista parakkia. Sillon isä oli viientennä.

Se paikka oli toela korvessa. Sielä oli kaksi parakkia. Met asuima toisessa ja purima toista. Ko matkhoin ei kulunu aikaa, tehokasta työaikaa oli enämpi ko etelisellä viikola.

Ko toisenki parakin seinälevyt olit läjissä oottamassa kuljetusta, meän työt oli siltä osin tehty.

Mie en muista, kysykö Kåre minua Riemuliiterin rakenustyömaale, vai kysyinkö mie itte, ottasko se minut. Sielä mie kuitenki olin, ko pohjanteko käynisty elokuun lopula. Lautapoika eli aputyömies se taisi olla minun ammattinimike sillä työmaala, joka minun osalta kesti vuen 1973 tammikuun puolele.

